

Päiksepaistelisel 29. septembril pidasime koolistaadionil mihklilaata.

Kõik, kõik on uus septembrikuus...

Viljandi Kesklinna Koolis pidasid need sõnad tänavu paika, sest muutusi oli toimunud personali hulgas, aga ka kooli päevakavas. Oma Sõna reporterid Nora ja Anni Riin käisid uurimas, kuidas kõigea hakkama on saanud.

Uus päevakava

Suure võitluse ja vaidluste tulemusel saavutasime selle, et meie koolis algavad sügisest tunnid kell 9.00 ja kestavad 40 minutit. Palju on paaristunde, tänu millele ei läinud koolipäev kokkuvõttes varasemast pikemaks.

Direktor Kaija Kits on enda sõnul saanud õpilasesinduselt tagasisidet, et niisugune päevakava on mõjunud hästi. Ka aineõpetajate sõnul on noored hommikuti ärksamad.

Üksikute õpilastega eraldi vesteldes on selgunud, et nad saavad praegu kauem magada. Üks noor olevat öelnud, et jõuab nüüd hommikuti jooksmas käia – seega alustab tema oma päeva eriti tõhusalt. Nende laste arv, kes siiski hommikul varem kooli tulevad, on väga väike, nii et tundub, et enamik on päeva hilisemast algusest võitnud. Ka mõne lapsevanema jutu järgi on hommikud kodus rahulikumad, kuna laps ei pea nii palju kiirustama, pole nõnda unine ega pahur. Kõigi tagasisidet veel pole, aga praeguse info põhjal tundub, et lood on pigem hästi.

Kasulik aeg

Keset koolipäeva on suurte majas 50minutiline vahetund, mida nimetatakse kasulikuks ajaks. Kas see on tõesti kasulik või pigem ajaraiskamine ja päeva venitamine?

„Seda peab kevadel tõsiselt hindama,“ muutub direktor tõsiseks. Temani on jõudnud mõtteid, et kui seda aega ei sisustata mõtestatult, võib see tõesti olla pigem kasutu.

Kaija Kitse meelest tuleb veel jälgida söömisgraafikut ja saada aru, kui pikk on miinimumaeg, et kaks vahetust jõuaksid söömas käia. Kevadel on plaanis küsida tagasisidet lastelt, vanematelt ja õpetajatelt ning vajadusel saab uuel õppeaastal teha veel ümberkorraldusi.

Õpilasesindus ja mõni õpetajagi on öelnud, et koolis võiks olla vaiksemaid kohti, et jõuaks kasulikul ajal midagi ära õppida, aga praegu niisugust ruumi tõepoolest ei ole.

Vilistlaste kokkutulek

19. augustil toimus kooli 145. aastapäeva puhul endiste õpilaste ja koolitöötajate kokkutulek. Kuigi enamasti on kokkutulekud toimunud juunikuus, siis laulupeo tõttu oli see nihutatud augustisse. Ka õpetajad olid tulnud just puhkuselt ning seetõttu oli üritust keerulisem ette valmistada, ent Kaija Kits arvab, et üldjoontes kokkutulek õnnestus

ning enamasti oli tagasiside positiivne.

Vilistlastel oli rõõm taas koolis kohtuda. Neile meeldis väga aktus, mis oli üles ehitatud aja-loolise rännakuna ja kus meenutati endisi koolijuhte.

Koolielu rõõmud

Direktorit rõõmustab see, et koolipäeva hilisem alustamine on vähendanud õpilaste ärevust ja pinget. See, et hommikud pole nii kiired ja stressirohked, mõjub hästi noorte vaimsele tervisele.

„Leidsime ka kõik õpetajad, keda selleks õppeaastaks otsisime. Meile tuli uusi noori inimesi, mõni neist on ka selle kooli vilistlane. See tähendab, et neil on kooliga hea suhe ja kontakt, et nad tahavad siia tagasi tulla,“ jätkab Kaija Kits.

Eriti vaimustab teda aga see, kui tegusad on õpetajad.

„Mida kõike meie õpetajad ise ette võtavad ja missuguseid suurepäraseid tulemusi nad saavutavad, kui mõelda näiteks õpetajate teatrifestivalil saadud trupipreemiale või *playback*’i esinemisele... Tore, et õpetajatel on energiat ja tahet tegeleda sellega, mis ei olegi otseselt nende töö, aga mis rikastab koolielu ning teeb olemise helgemaks ja rõõmsamaks,“ lõpetab direktor.

Ilmus uus õpilastööde kogumik

Alexander Langel, 7.a klass

Hea koolipere!

Küll aeg läheb kiiresti, alles see kooliaasta algas ja juba on üle kolme kuu käidud.

Septembrist võtsime koolis kasutusele täiesti uue päevakava: tunnid algavad hiljem ning päeva keskel on üks pikk paus. Nii saavad õpilased end välja magada ning pole tundides sedavõrd väsinud. Pikal vahetunnil jõuavad õpilased rahulikult süüa ning kõik oma toimetused ära teha. Olen kuulnud lausa vastukaja, et see vahetund, mida kutsutakse „kasulikuks ajaks“, on lausa liiga pikk.

13.-27. novembrini toimus Viljandi linna kaasava eelarve rahvahääletus. Meie koolgi oli esitanud oma projekti: mänguväljak väikeste maja hoovi. Tegime tõhusat reklaamitööd ning kooli juhtkond ja õpilasesindus käisid linnaski flaiereid jagamas. Ja võit tuligi meie õuele! Meil kõigil tasub selle üle uhke olla ning rõõmustada! Peagi on jõulud ning aastavahetus. Oma Sõna toimetis soovib kõigile rõõmsaid ja rahulikke pühi!

Alexander

Oma Sõna peatoimetaja

15. septembril toimus suurte maja aulas meie kooli VIII almanahhi „Kui ma olin väiksekene“ esitlus.

Koosviibimise avasid pidulikult Viljandi Muusikakooli trompeti-õpilased Frederik Langel, Taavi Truu ja Marten Paeglis (6.b) ning Luka Nöps (3.b) muusikapalaga „Sool ja pipar“. Edasi kõneles eesti keele õpetaja ja värske almanahhi koostaja Külliki Asu: „Almanahh on kirjandus- ja kunstialane perioodiline koguteos, näiteks antud almanahh on meie kooli õpilaste tööde kogumik.“

„Meie almanahhid on ilmunud iga 5 aasta järel, kui koolil on ümmargune sünnipäev,“ rääkis ta uut trükist näidates. „Seekordse raamatukese koostamisega läks väga kiireks. Paari viimase kogumiku koostaja Alli Lunter ütles mulle kevadel, et kui almanahh sel aastal ei ilmu, siis ei ilmu see enam kunagi, sest järjepidevus katkeb. Niisiis hakkasin kiiruga tegutsema,“ kõneles õpetaja Asu. Ta tänas lähemaid kolleege, kes olid aidanud materjale koguda ning tekste lugeda: eesti keele õpetajaid, raamatukoguhoidjaid ja kunsti-õpetajaid. Samuti meenutas ta tänulikult endisi eesti keele õpetajaid Alli Lunterit ja Milvi Alpi, kes olid

koguteose valmimisel vaimseks toeks ja suureks abiks ka toimetamisel.

Vahepeal esitasid muusikapala „Valss vanaemale“ 6.b klassi neid Nora Nöps (klaver), Heleena Steinfeld (flööt) ja Klara Mägi (viul). Seejärel loeti ette mõni tekst uuest almanahhist ning saalisolijad võisid käe tõsta, kui enda kirjatöö ära tundsid. Kohale oli tulnud ka meie vilistlasi, kes õpivad praegu juba teistes koolides. Nad olid tänulikud kutse eest oma vanasse koolimajja ning muidugi oli tore leida koguteoses trükituna enda loomingut.

Kõik õpilased, kelle tööd almanahhis on avaldatud, said raamatukese kingituseks.

Saalis oli näitusel kõik seni ilmunud almanahhid.

Matkasime spordinädalal ümber Viljandi järve

5.-9. klassi õpilased matkasid 28. septembril ümber järve. 6.b klassi õpilased panid kirja oma mõtted.

Hea oli see, et loodus oli ilus ning ei olnud väga palav, aga halb oli see, et kõik oli märg ning pärast olid jalad valusad.

Fredrik Matk oli päris hea ja oli lõbus lihtsalt sõpradega kõndida ning polnudki eriti väsitav. Alles pärast matka tundsin, kuidas mu põlved ja jalad

hakkasid natuke valutama ja see kestis paar päeva.

Tristan Matk oli üsna hea ja rahulik, aga mõne ülesande juures oli natuke raske teha seda, mis kästi, kui keegi su kõrval karjub mõttetuid asju.

Jürgen Matk oli muidu tore, aga valitud oli päev, kui maapind oli märg ning seetõttu olid osal meie klassis jalad märjad. Kontrollpunktid olid toredad ning järgmisel aastal võiks

ka ümber järve matkata, aga ühelt poolt alustavad klassid võiksid startida suuremate vahedega (jõudsime 6.a klassile järele).

Nora Minu arvates oli matk üsna hea vahelduseks õppepäevale. Samas kõndis mu klass liiga aeglases tempos, nii et uni tuli peale. Punktid olid normaalsed, lihtsalt tuli kogu klassi oodata.

Ketriin

Õpilasesinduse president jõuab palju

Meie kooli õpilasesinduse uue juhi Martin Hendriksoniga (9.a kl) käis juttu ajamas Klara Mägi 6.b klassist.

Klara: „Mille kõige sa üldse tegeled?“

Martin: „Õpilasesinduses (edaspidi ÕE) tuleb tegeleda päris paljude asjadega, alustades kõige koordineerimisest ja lõpetades ürituste korraldamisega või projektide kirjutamisega.“

Klara: „Mida sa oled juba ÕE presidendina teha jõudnud?“

Martin: „Sel sügisel toimus meil *Halloween*’i stiilipäev. Olen käinud ÕE liikmetega teistes Eesti kohtades noorte tegemistega tutvumas. Siis jõudsin kirjutada projekti „Kasvulava“, mis teostub kevadel. Detsembris toimub järgmine meeskonnaüritus öökoolina. Seal arutame veel kevadist kogukonnapäeva, kus need taimekastid kõik kokku pannakse.“

Klara: „Et siis uusi ja põnevaid tegevusi on oodata?“

Martin: „Plaan on palju aastaplaan on ka juba paigas. Ma arvan, et kooliaasta tippsündmuseks tuleb üheksandike lõpupall, mille projekti kirjutamisega me praegu kolme kooliga tegeleme. See tuleb hästi suur üritus. Veebruarikusse on ka plaanitud ÕE presidendi vastuvõtt. ÕE valib välja need aktiivsed inimesed, keda sooviksime tänada ja tunnustame neid.“

Klara: „Kas sa oled rahul, et kandideerisid ÕE presidendiks?“

Martin: „Jaa, ma olen sellega väga rahul. Kusjuures ma olin ka 4. klassis ÕE president, kui väikeste majas veel ÕE oli. Ma kohtusin nii ägedate uute inimestega. Sellest ajast peale, kui ma suurte majja tuln, oli mul juba siht silme ees, et kui 9. klassi jõuan, saan uuesti presidendiks ja saadan hästi palju ägedaid asju korda.“

Klara: „Sa oled üks kolmikutest. Kuidas oma vendadega läbi saad? Kas teil on ühised huvid?“

Martin: „Ma saan nendega täitsa hästi läbi. Õnneks oleme kõik ühes klassis ja ma arvan, et see aitab meie koostööle päris hästi kaasa, kodu-

töödega tavaliselt probleeme ei ole! Saame üksteist õpetada, kuna kodus on nii-öelda eraõpetajad olemas: kes oskab paremini ajalugu õpetada, kes matemaatikat või füüsikat... Selles suhtes on läbisaamine hea. Huvide poolest olen mina väga aktiivne ja tegelen muusikaga, aga nemad võtavad asju rahulikult ja mõtlevad, mida oma eluga teha.“

Klara: „Kas nad on sulle kui presidendile häid mõtteid ka andnud?“

Martin: „Eks nad vahel ikka mingeid mõtteid annavad, aga just õpetajatega seoses. Kui on mingeid probleeme, tullakse mulle ütlemä, et räägiksin sellest õpilasesinduses.“

22. novembril toimus ÕE meeskonnapäev, kus pandi paika aastaplaan.

Helena ja Merve

Maikus kooliperega liitunud arendusjuht **Helena Nõmmik** leiab, et Kesklinna kooli kõige suurem väärtus on siinsed inimesed.

„Kui ma siia tööle tuln, lugesin põnevusega, et see on tegus ja loov kool. Nüüd võin küll öelda, et õpetajad ja noored on tõepoolest loovad, võib-olla ettevõtlikkust on vaja veidi järele aidata,“ räägib Helena.

„Inimesed on sõbralikud, õpetajad julgevad nalja teha ning ka noored

astuvad vahel mu kabinetti sisse jutuga, et neil on mingi äge idee,“ rõõmustab arendusjuht.

Suureks töövõiduks peab naine kaasava eelarve võitmist, mille tulemusel saame järgmisel sügisel väikeste maja õuele mänguväljaku.

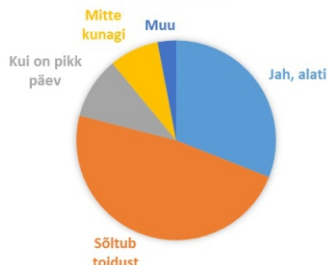
Huvijuht **Merve Šefffer** on rahul ka õpilasesindusega. „Noored on väga aktiivsed ja ägedad, ma ei jõua nendega vahepeal sammu pidada,“ naerab ta.

Kes tahaks süüa koolitoitu?

Alexander Langeler, 7.a klass

Kuna õpilased on juba pikalt kurnud koolitoidu maitse, puhtuse ja tervislikkuse üle, viisin novembrikuus läbi suurte majas selletemalise küsitluse.

KAS KÄID KOOLISÖÖKLAS SÖÖMAS?

Küsitlusest selgus, et õpilased käivad meil üldjuhul sööklas söömas, kuid siiski sõltub see ka toidust. Jaatavalt vastanutest 50% arvasid, et toit on keskmiselt hea, 15,5% arvasid, et on hea, 3,5% arvasid ja et on väga hea. Seevastu 31,5% arvas, et koolitoit pole väga hea ning 7% arvas, et koolis pakutav toit pole üldse hea.

Need, kes söömas ei käi, põhjendasid oma vastust sellega, et neile ei maitse koolisöökla pakutav toit, neil pole kõht tühi või on varasemast juba kogemus, et toit pole maitsev. Mõni vastas, et nad ei soovi süüa, kuna on märganud, et toit ja nõud pole piisavalt puhtad. Toidu välimuse osas olid õpilased üldiselt arvamusel, et see on keskmiselt hea või mitte väga hea. Õpilastele meeldivad rohkem praepäevad (78,8%), 7,7% õpilastest eelistab supipäevi ja 13,5% mõlemaid võrdselt. Vastanud olid arvamusel, et söökla võiks pakkuda rohkem liha ning puu-, juur- ja köögivilju, toidud võiksid olla rohkem maitsestatud.

Koolisöökla töötaja **Ilme Leskova** sõnul leidub õpilasi, kes ei tule sööma, aga üldiselt enamik ikka käib. „Nüüd, kui ei ole kellaajaliselt piiratud, mis kell mingi klass peab sööma, süüakse paremini ning ka toitu läheb vähem raisku,“ märkis ta.

„Lisaks ostetakse puhvetist maiustusi, võileibu ja smuutisid. Nüüd muidugi vähem, sest õpilased käivad vahetundide ajal poes,“ lüüdis Ilme.

Meie kooli toitlustaja **Baltic Restaurants Estonia AS** kaalus novembris nädala jooksul ära visatava toidu koguseid koolides, kus nende firma süüa pakub.

Kõige vähem raiskasid toitu Tallinna Mustjõe Gümnaasiumi noored (ühelt taldrikult 5,4g päevas). Keskmiselt visatakse õpilaste taldrikutelt päevas ära 18g toitu. Viljandi KLK suurte maja jäi 10. kohale, siin tuli ära visatava toidu koguseks 9g õpilase kohta. Väikeste majas visati lapse kohta ära 11g toitu.

Baltic Restaurants Estonia ASi müügi- ja turundusjuht **Tiiu Endrikson** tunnustas meie lapsi selle tulemuse eest, mis oli tublisti alla Eesti keskmise.

„Üldiselt söövad õpilased hästi. Kindlasti on neid toite, mida õpilased rohkem armastavad, näiteks makaronid on vankumatult 8 aastat olnud õpilaste lemmiktoitude edetabelis esimesel kohal,“ ütles ta.

Toitude valiku osas selgitas Tiiu Endrikson järgmist: „Sügisel pakusime esimesel kolmel nädalal hanke-menüüd. Pärast 6-nädalast kohustuslikku perioodi arutasime koolijuhutidega menüüd ja viisime sisse muudatused. Näiteks kahe kalapäeva asemel pakume edaspidi kala vaid ühel korral nädalas. Kutsume õpilasi üles meile tagasisidet andma, et saaksime teenuse veel paremaks muuta.“

Küsimusele, miks ei tehta kogu aeg neid toite, mis lastele maitsevad, vastas turundusjuht, et koolilõunale on riiklikult kehtestatud ranged normid, mis reguleerivad toidu kvaliteeti, toiteväärtust, kaloraaži. Sotsiaalministri määruses on kirjas ka see, mitu korda nädalas võib nt makarone pakkuda, kohustus on pakkuda kala vähemalt korra nädalas jne. Lisaks kehtivad Daily köökides tavalisest kõrgemad standardid – kasutame juba täna

kodumaist köögivilja, mahla, piimatooteid jne. Meie menüü-standardid välistavad igasugused maitsetugevdajad ja soola sisaldavate maitseainete ning erinevate puljongi-, supi- või kastme-kontsentraatide kasutamise. Kogu toit valmistatakse kohapeal värsket toorainest. Oma piirangud seab ka see, et õpilase üks toidukord maksab 1.30 €+km. Hind sisaldab kõiki kulutusi ning peab katma lisaks toorainele ka kommunaalkulud, töötajate palga, seadmete investeeringud.

Lapsevanem **Agne Mägi** üritas käia proovinädalal koolitoitu söömas õpilastega ühel ajal, et näha, mida lapsed söövad, kui palju toitu ära visatakse ja milline on sööklas kord. Agne meelest on koolitoit pigem halb, sellel pole värvi, tekstuuri ega maitset. „Panin tähele, et iga toidu üheks koostisosaks on porgand. Kas ikka peab seda iga toidu sisse lisama? Kastmed on valdavalt hallid. Salativalik on suur, aga kohati arusaamatu: kaalisalat rosinatega, lihtsalt peenriivitud toores kõrvits, maitsestatud porgandisalat jne,“ kirjeldas ta. Lapsi oli tema sõnul sööklas vähe, paljud sõid köögivilja- ja puuviljalõike, kuiva leiba ning jõid vett. Muidugi oli ka suuri poisse, kes sõid korraliku portsu.

Lapsevanem **Jana Seeba** käis samuti koolis söömas. Ta lüüdis mõtte, et kui vanem kodus mitu tundi toitu vaaritab, aga laps ütleb, et söök ei maitse, siis ei anna ju keegi raha, et mine osta endale poest midagi. Kui aga sama väidetakse koolitoidu kohta, siis nii just käitataksegi. Kui lapsele on antud selline võimalus ning lisandub ebamõistlikult pikk vahetund, siis on paratamatus, et õpilased koolitoitu ei söö. Jana sõnul ei jää koolitoit alla päevapraadidele, mille eest tuleb toitlustuskohtades 5–6 eurot välja käia.

Õpetajad said oma ametipäeva nautida

Varje Vaher, 9.a klass

Aasta õpetajad Eve Rink, Esta Kivisild, Liivi Ilves ja Kaja Orobko

Traditsiooniliselt tähistatakse meie koolis õpetajate päeva 5. oktoobril, kuid ettevalmistustega alustatakse juba varem. 9. klassidele anti nimekirjad, kust igaüks sai endale valida inimese, keda asendada. Pedagoogidega lepiti varem kokku tundides tehtavad ülesanded.

Õpetajate päev algab igal aastal võimuvahetusega, tänavu toimus see *live*-ülekanadena klassidesse. Sellega said võimu endale kooli uus juhtkond ja õpetajad ehk 9. klassid.

Üheksandikud vaatlesid kahte esimest tundi ja andsid ise kaks 40-minutilist tundi Seejärel sai enamiku õpilaste koolipäev läbi.

Minu päev õpetajana

Mina asendasin koos Rennoga esimese klassi õpetajat Liivi Ilvest, kuna ta oli kunagi minu klassijuhataja. Ettevalmistuste käigus arutasime, mida õpilastega tunnis teha saaksime. Eelnevalt mõtlesime

välja ka mängud, mis on väikestele jõukohased. Vaatlustunnid möödusid kiiresti ja me saime õpilastega tutvuda. Seejärel viisime nad sööma ning siis hakkasidki meie tunnid õpetajana. Esimene tund möödus kiiresti ning oli täidetud naeru ja rõõmuga. Vahetunnis käisime kolleege vaatamas ja valmistusime uueks tunniks. Teinegi tund oli kiireloomuline, kuid jõudsime sinna lühikese aja sisse ära mahutada ka väikse mängupausi. Korrale ei olnud väga palju vaja kutsuda, ainult natuke. Kõige parem selle päeva juures oli kindlasti see, kui olime tundi lõpetamas ja õpilased tulid meile oma seenejoonistusi näitama. See oli väga armas! Võib öelda, et õpetaja amet ei ole lihtne, kuid sellega kaasneb palju rõõmu. Kindlasti oleks olnud tore saada kogemusi ka vanemate laste õpetamisel.

Pidulik aktus

8.a klassi õpilane Sander Saarem korraldas loovtööna õpetajatele aktuse. Sander ise mängis kitarril FIXi pala „Jaanipäev“ ja Marken Terminaatori „Ütle, miks“.

Seejärel said sõna mõlemad direktorid – Mattias Järv ja Kaija Kits. Võim anti tagasi päris pedagoogidele ning direktor kuulutas välja meie kooli aasta õpetajad.

Algklassi õpilased esitasid laulu „Aabits“ ning poistekoor „Las jääda üks mets“ ja „Oma laulu ei leia ma üles“. 8.a klassi rahvataantsurühm tantsis kaks tantsu „Kust laulud saadud“ ja „Üle mere“. 9. klassid esituses kõlasid ühislaulud „Inimene õpib“ ja koos bändiga Friday Romance'i „Tifferi“.

Lõpetuseks esitas õpetajate bänd vaimukate sõnadega laulu „Imeline puhkepäev“.

9.klassi muljeid

- * Õpetajate päev oli väga lahe ja meeldejääv.
- *Õpilased töötasid kaasa ning võtsid osa ka mängudest.
- *Kõik olid sõbralikud ja toetavad.
- *Tund läks sujuvalt, võiks rohkem selliseid üritusi korraldada.
- *Nooremad õpilased olid väga julged ja tublid.
- *Õppisin väga palju uusi asju.
- *Sai palju ringi joosta.
- *Pidin olema õpetaja.
- *Liiga lühike päev.
- *Vahepeal karjuti natuke.
- *Õpilased ei kuulnud.
- *Osa õpilasi olid ebaviisakad.
- *Nad spikerdasid.

Miks te otsustasite just Viljandi Kesklinna Kooli tööle tulla?

Johanna: „Keeltega seotud haridus on mind õpetajatööni viinud. Aga miks just Viljandi Kesklinna Kool? Olen meie kooli vilistlane ning see maja on mulle tuttav ja armas. Mul on hea meel siin töötada, kolleegid on toetavad ning õpilased enamasti toredad ja õpihimulised. Sageli on ka

Johanna Maria Vallikivi õpetab keeli

Nora Nöps ja Heleena Steinfeld, 6.b klass

raske, kuid olen vaikselt hakanud nägema, et õpetajatöös on võimalik nii enda kui ka teiste noorte inimeste ellu midagi positiivset tuua ja see innustab.“

Kus te enne siia tulekut töötasite?

Johanna: „Mul ei ole varasemat töökogemust õpetajana tavakoolis, küll aga õpetasin ja õpetan tegelikult siiani Tartu Kunstikoolis Ukraina noori, nüüd juba poolteist aastat. Olen töötanud ka tõlkijana.“

Kas te tahtsite kohe õpetajaks saada või oli ka muid valikuid?

Johanna: „On olnud ka muid valikuid, kuid mul on hea meel selle üle, kus ma praegu olen.

Õpetajaamet võimaldab areneda ja arendada ning seda väga mitmel tasandil. Pärast keskkooli läksin aga hoopis juurat õppima, sest mul oli tahtmine juristiksa saada. Pärast üht

aastat sain aru, et ma ikkagi ei taha juriidiliste probleemidega tegeleda.“

Kus te olete õppinud?

Johanna: „Olen õppinud Tartu Ülikoolis, kõigepealt prantsuse keelt ja kirjandust, siis magistrantuuris tõlkeõpetust. Magistriõpe on tegelikult veel pooleli, lõpetan umbes poole aasta pärast.“

Millega te vabal ajal tegelete?

Johanna: „Väga tore küsimus. Kui aega on, siis tegelen kunstiga, kuid tavaliselt leidub seda ajanatukest ainult suvel. Mulle meeldib lugeda ja keeli õppida. Keeltehuvi ei piirdu ainult koolis õpetamisega – olen paljude keeltega tutvunud, see nimekiri on üpris pikk. Kuulen ja räägin ka kodus segamini kolme keelt, nii et keeltest ei pääse ma kuhugi.“

Õppekorraldaja Maria-Elisabeth Ast armastab lapsi

Frederik Langeler ja Marten Paeglis, 6.b klass

Maria-Elisabeth on meie koolis õppekorraldaja ja töötab siin esimest aastat. Enne meie kooli tulemist oli ta Viljandi haiglas personaliteenistuses. Vabal ajal käib ta kaks korda nädalas rattaspinni trennis, talvel meeldib talle lumelauaga sõita ja suvel ujuda.

Praegu on tema peres kaks väikest last: üks läks kooli ja teine käib lasteaias. Maria-Elisabethile meeldib lastega tegeleda ning sellepärast tahab ta ka koolis töötada. Talle endale meeldis noorena koolis käia ja ta oli olnud väga kohusetundlik tüdruk Tema lemmiktund oli matemaatika.

Õppekorraldaja on lõpetanud meie kooli ning kohtus oma praeguse abikaasa ja laste isagagi siin. Kui nad

lõpetasid 9. klassi, siis lasid noored ühel pereliikmel „seebikarbiga“ (vanaaegne väike fotoaparaat) pilti teha. Kui neiu pärast aktust pilte hakkas vaatama, siis ta üllatus ja küsis: „Miks siin ühtki pilti pole?“

Tuli välja, et fotograaf oli terve aeg on/off nuppu vajutanud. Sellepärast ei ole tal sellest aktusest ühtki pilti oma abikaasaga.

Lõpuks ütles Maria-Elisabeth, et talle endiselt meeldib meie kool ja ta on väga rahul sellega, et meile tööle tuli.

Vabas õhus liikumine teeb Maria-Elisabethi tuju alati heaks.

Getter Viirat inspireerisid tema head õpetajad

Käroli Mänd, 9.b klass

Sellest õppeaastast alustas meie koolis tööd uus keemiaõpetaja. Kes Getter Viira on ja mis talle meeldib, saab artiklist lugeda.

Mis koolis sa õppisid ja kus töötasid enne Viljandi Kesklinna Kooli?

Põhikoolis ja gümnaasiumis käisin siinsamas Viljandi Maagümnaasiumis. Bakalaureusekraadi rakenduskeemia ja biotehnoloogia erialal sain Tallinna Tehnika-ülikoolist. Ülikooli kõrvalt töötasin TTÜ Geoloogia Instituudis ICP-MS laboris laborandina.

Kuna õpetajaamet tundus miski, mida tahtsin väga proovida, liitusin pärast ülikooli Noored Kooli programmiga, mille jooksul töötasin keemia ja looduõpetuse õpetajana Tallinna Kristiine Gümnaasiumis ning täiendasin oma teadmisi Tallinna Ülikoolis. Magistriõpingud lõpetasin Tartu Ülikoolis gümnaasiumi loodusteaduste õpetaja erialal *cum laude*. Ülikooli ajal töötasin muuhulgas Tartu Ülikooli Tehnoloogia Instituudis. Proteoomika tuumiklaboris laborandina ja loodusainete eraõpetajana. Alates 2014. aastast töötan Avita

kirjastuses keemiatoimetajana ning koostan ja kirjutan peamiselt keemiaalast õppekirjandust.

Vahepeal sai keemiateadmisi edasi antud ka Tallina lähedal Loo Kesk-koolis. Täna töötan lisaks Viljandi Kesklinna Koolile õpetajana ka Saarepeedi Koolis ja jätkan tööd Avita Kirjastuses.

Kust tuli otsus valida keemia?

Tegelikult tulid kõik reaalsed mul kooliajal hästi välja. Minu üks unistusi oli saada arhitektiks, aga läks nii, et kui jõudis kätte aeg eriala valida, otsustasin siiski keemia kasuks. Keemia on minu jaoks ääretult põnev, lisaks sain ma sellest aru ja oskasin seda hästi.

Mis sulle enda kooliajast meenub?

Ma meenutan oma kooliajast ikka seda ägedat vana koolimaja ja mitmeid inspireerivaid ja motiveerivaid õpetajaid. Väga vahva oli näiteks ajalooõpetaja Liivi Vislapuu.

Millega meeldis sulle tegeleda lapsepõlves?

Ma tegelesin lapsepõlves palju loominguliste tegevustega. Käisin

põhikooli ajal kunstikoolis ning üle kümne aasta tegelesin tantsimisega, peamiselt vabatantsuga.

Kes sinu peres praegu on? Mida sulle meeldib koos perega teha?

Minu peres kasvab kolm ägedat poissi ja kuna nad on veel üsna väikesed, siis teeme väga palju tegevusi koos. Talvel käime palju kelgutamas ja metsas matkamas. Meile meeldib ringi sõita ja uusi kohti avastada ning käia erinevatel üritustel. Oleme ka suured jutustajad, tihti lihtsalt istume või jalutame ja arutame kõiki tähtsaid maailma asju.

Meie pereliikmeks on ka vahva koerapreili Lotte.

Mina sallin sind

Tähistasime 16. novembril rahvusvahelist sallivuspäeva. 4.c klassi mõtteid kogus Annika Jaani.

Oli päris põnev! Mina polnud sellisest tähtpäevast varem kuulnud, aga ei oleks tahtnud ka selle tähistamisest ilma jääda.

Lisandra Läänesaar

Mulle meeldis, et koridoris oli lahe fotosein, kus sai sõpradega pilte teha. Veel meeldis mulle, et õpetajatel olid kirjud KiVa vestid. Me saime sulle meisterdada, millel olid peal vahvad tekstid, näiteks „Ma arvan, et õige sõber on, kes...“.

Krit Vaikmaa

Mulle meeldis, et sai pildistada ja kõik olid sel päeval sõbralikud ja toredad. Me saime sulle joonistada ja

ka sulle kaelas kanda. Oleksin soovinud rohkem mängida ja laulda.

Robin Kallas

Mulle meeldis sallide joonistamine. Kõikidel olid sel päeval väga ilusad sallid kaasas. Kõik soovijad said teha sõpradega pilte. Järgmisel korral võiksime teha veelgi rohkem tegevusi

Marit Kaasik

XIII noorte laulu- ja tantsupidu PÜHA ON MAA

Olen mitu korda laulupeol käinud, kuid selle aasta oma oli päris ekstreemne. Sel peol oli kadunud pille ja unustatud graafikuid, suur paduvihm ja üleujutusi, segadust ja paanikat... Vaatamata kõigele sellele hullumeelsusele oli seal minu jaoks ikkagi palju seiklust, nalja ja põnevust. See, et inimesed ilmale vaatamata ikka edasi laulsid, tekitas võimsa ning ühendatud tunde. Mäletan hästi, kuidas ronisime sõbraga laulukaare all trepist üles, ümbritsetuna laulust, vihmast ja pisarais inimestest. See, millise tunde too moment tekitas, oli imeline.

Johanna Paeglis, 8.c

Laulupidu oli südamlilik ja siiras, kuid ilmaolud olid kohutavad. Vihma kallas nagu ämbrist, kui see ei muutnud midagi liiga palju halvemaks, sest see sündmus läheb hinge. See oli mul teine kord laulupeol olla ja võrreldes esimese peoga nautisin tänavu rohkem. Ilmselt ei olnud ma 2019. aastal piisavalt küps, et sellest sündmusest niivõrd hoolida. Sel korral aga võin öelda, et mõistan inimeste armastust laulupeo vastu ja saan aru selle tähtsusest meie ühiskonnas. Mu ema on alati öelnud, et inimesed, kes laulavad, on lahked. Lõpuks saan aru, mida ta mõtleb.

Gretel Kõvask, 8.c

Käisin suvel laulupeol puhkpilli- ja sümfooniaorkestriga. Ma olin esinemise pärast üsna närvis, sest mul oli väga raske partii. Pidin sümfooniaorkestri palas „Rondo“ mängima bongosid. See oli nagu soolokoht, aga õnneks mängisid seda neli inimest veel minuga kaasa. Minu üllatuseks oldi sellega proovis väga rahul. See oli suur pingelangus! Ülejäänud lood ei olnud üldse hullud.

Rongkäik oli kõige raskem osa, sest pidin terve aja kõndima, trumm kaelas, ja mängima.

Jakob Kirss, 8.c

26. juunist 2. juulini 2023. aastal osalesid Tallinnas toimunud laulupeol meie koorid, kelle juhendajad on Esta Kivisild ja Merle Mets.

Mudilaskoor: Looa Hüva, Elli Aasna, Karolin Aleksandrov, Kerthel Kesalo, Herta Loreen Lond, Aria Melani Kuusik, Emma Josefine Mollberg, Elisabeth Ilus, Emilie Ilus, Nora Marie Kiilaspä, Nele Meremaa, Lisell Poolakese, Lenna Sööt, Mia Kuldklipp, Lisandra Läänesaar, Britt Mairing, Mirel Karro, Marta Kimmel, Mona Nöps, Emily Salumets, Loviisa Türk.

Lastekoor: Eneli Asejev, Hanna Miia Haljas, Marien Hubel, Eliise Marie Hein, Mirtel Oks, Marta Moorats, Ann Marii Raba, Liilia Valdvee, Arabella Helk, Birgit Kotsar, Anna-Liisa Laur, Darleen Murgur, Remii Männiste, Henriette Pukk, Keira A. E. Tenno, Ann Jürisson, Maribel Kessler, Gretel Kõvask, Katarina Lumi, Loviise Marie Malken, Adele K. Pihlakas, Laura-Krete Raska, Alisa Geba, Gete Armin, Eliise Klaos, Elis Maling, Varje Vaher, Alice Lääne, Käroli Mänd, Hanna-Maria Pulin, Berit Asejev, Liisa

Koovit, Ingrid A Ritval, Mirjam Toom, Merilin Haasma, Mirel Missik, Rebeka J. Riive, Liisa Sindi, Iris Udu, Gloria Brembraud, Eva M. R. Viira, Eliisa Leinus, Annabel Mädamürk, Rebecca Miia Soosaar, Lisett Türk.

Poistekoorid: Siim Markus Põldsepp, Oskar Vares, Sören Vösu, Verner Aas, Kevin Jürisoo, Ruuben Kuusk, Karl Alliksaar, Timo Kris Jüris, Renek Labi, Sander Saar, Marten Siigur, Aron Teearu, Liam Patrick Teider, Ralf Vanamets, Jürgen Maling, Richard Pikk, Rasmus Rebane, Travis Söber, Taavi Truu, Gregor Hakkaja, Sander Saarem, Marken Varis, Viktor Yevchyshyn, Kristjan Hendrikson, Martin Hendrikson, Renno Hendrikson, Sten Oliver Tammsaar, Oskar Kask, Kaspar Oja, Simo Marvin Viir.

Tantsupoel osalesid rahvatantsijad ja võimlejad, kelle juhendaja on Eve Rink.

4.c kl tantsurühm TantsuCellid: Stern Jaakson, Kelli Jaanus, Emma Johanson, Kiur Artur Kaarelson, Aleksandra Kaljurand, Mairo Kannes, Laura Karro, Emily Krabi,

Cristofer Kull, Arthur Kuningas, Ekke Hans Markus, Kete Lill Merkulov, Marta Nurk, Renee Põlluäär, Trevor Raev, Sander Rein, Angelika Zagora, Laura-Liisa Toom, Mia Lisette Tõõtsu, Marek Veinberg.

7.a kl tantsurühm: Ann Marii Raba, Sander Saarem, Liilia Valdvee, Marken Varis, Emily Mändmets, Rasmus Pärn, Marta Moorats, Marten Toom, Emily Sindy, Anton Aavik, Britmarie Heinmäe, Markus Mutso, Loore Mariel Maidla, Gregor Hakkaja, Robin Alliksaar, Eleanora Maiste.

8.c kl tantsurühm Viljantar: Elsa Koovit, Anna Louise Kostin, Signe Muiste, Marianne Pedak, Lenna Purga, Loore Beatrice Raia, Ingrid A. Ritval, Mirjam Toom, Lota-Miia Veskimägi, Mattias Järv, Leonard Kaarelson, Tõnis Kaup, Aaron Kütt, Martin Moorats, Ralf Rosin, Mark-Devid Suja, Andreas Vaher, Martin Villems.

VKLLK väikesed võimlejad: Emiilia Moks, Eva Marianna Hannus, Elisabeth Ilus, Nele Meremaa, Liisa Saar, Melody Mariette Sarv, Mirjam Sirkel, Lenna Sööt, Geily Luik.

Kas hobi võib olla töökoht?

20. oktoobri projektipäeval oli õpilastel võimalik tutvuda meie õpetajate ja ka külaliste huvialadega. Õnnelikud on inimesed, kes on suutnud oma töö ja hobi ühitada.

Ma osalesin murenuku valmistamise töötoas, värvimistoas ja näitemängu töötoas. Mulle meeldis kõige rohkem murenuku tegemine, sest seal sai päriselt midagi teha.

Iris (7.b)

„Reis Islandile“ oli ka huvitav, sest vaatasime reisivilte ja nägime erinevaid kohti, mis Islandil asuvad.

Laura (7.b)

Töötoas „Jüri moodi muusika“ rääkis õpetaja meile oma muusikahuvist ja sellest, kuidas ta muusikani jõudis. Tunni lõpus mängis ta meile flööti ja kitarri ning me laulsime.

Keiti-Lisanne (7.b)

Meie arvates ebaõnnestus kõige rohkem automudelismi töötuba. Seal pidi olema 8 inimest, aga oli poole rohkem. Sinna tulid viiendikud, kes ei jäänud vait ning sõitsid kolme ringi asemel kümme ringi. Siis

kui nemad said ära sõita, oli 20 minutit ammu läbi ja me jäime järgmisse töötuppa hiljaks.

Marten ja Frederik (6.b)

Mulle ei meeldinud see, et klasse tõsteti ringi ja alguses oli raske õiget ruumi leida. Meeldis kõige rohkem 4H, sest seal sai teha ülesandeid ja tegutseda tiimiga koos. Kahjuks oli tegevusteks vähe aega ja palju asju jäi tegemata.

Jürgen (6.b)

Mulle meeldis kosmeetika maailm, sest seal sai proovida erinevaid tooteid ja julgemad võisid panna näole maski. Juhendaja rääkis, mida need tooted inimese näonahale teevad.

Travis (6.b)

Maidu töötuba oli päris tore. Meile anti alused ning me tegime nende peal endale liiklusmärkide valmistamise jääkidest helkurid.

Heleena (6.b)

Kõige lähedam töötuba oli „Loovus, kunst ja rõõm“, sest seal oli palju tegemist ning kõik oli päris lõbus.

Eleanore (6.b)

Kõige toredam oli Kaja näiteringi töötuba, sest seal näidati naljakaid pilte ja saime teada, et õpetajad näitlevad. Jutt oli huvitav ning lõpus saime teha pilti mütside ja parukatega.

Laura ja Nora (6.b)

Mulle meeldis see, kus üks kaitsevaelane rääkis oma elukutsest ja miks on Eesti kaitsmine tähtis.

Holger (7.b)

Mu lemmikum töötuba polnud tuba, sest me olime õues! „Koer on parim sõber“ – ma lihtsalt nautisin seda, kuna ma armastan väga loomi (eriti koeri). Seal oli kolme erinevat tõugu koeri ning neid tutvustas üks koerakasvataja. Kokkuvõttes meeldis mulle hobide päev väga.

Diora (7.b)

VKLK suured võimlejad 1: Mia Ennok, Liisa Koovit, Keidi Maasing, Rebeka Johanna Riive, Emily Tomson, Iris Udu, Marie Villems, Laura Vilu. Saatja Lagle Vilu.

VKLK suured võimlejad 2: Claudia Alksnis, Karol-Adele Grenčstein, Merilin Haasma, Jete Liisa Kiik, Annika Kukk, Anna Marii Lette, Berita Luus, Mirel Missik.

Tantsupeol olid ka õpetaja Maie Tammemäe rühmad.

3.a klassi tantsuühm: Verner Aas, Daria Bremraud, Loore Hanni, Patrik Johannes Jaanson, Kevin Jürisoo, Kristofer Kuningas, Aria Melani Kuusik, Mari Mikelsaar, Emma Josefine Mollberg, Ott Mägi, Charlotte Naarits, Loore Puustusmaa, Saimon Raudsepp, Ekke Saarm, Janell Šeffler, Joanna Tera, Lars Össo,

Marten Siigur.

4.a klassi tantsurühm: Risanna Aleksandrov, Karl Alliksaar, Kermo Freiberg, Timo Kris Jüris, Elvi Kaldoja, Trevon Robert Kommer, Oliver Koov, Minni Kurvits, Emilia Mänd, Eliise Palatu, Cristofer Pihu, Mikk Laurits Reili, Edith Riisenberg, Elerin Tiri, Lukas Tõnisalu, Jasper Urbel, Kirke Võsu, Anni Riin Uus..

4.b klassi tantsurühm: Mirel Karro, Marta Kimmel, Renek Labi, Markus Mettus, Mona Nöps, Andreas Pöder, Martin Rannala, Ants Rooallik, Sander Saar, Emily Salumets, Minna Schultz, Emilia Sõukand, Aron Teearu, Liam Patrick Teider, Loviisa Türk, Emma Valg, Ralf Vanamets, Lilli-Regina Varik.

4.c kl tantsurühm: Stern Jaakson, Kelli Jaanus, Emma Johanson, Kiur

Artur Kaarels, Aleksandra Kaljurand, Mairo Kannes, Laura Karro, Emily Krabi, Cristofer Kull, Arthur Kuningas, Ekke Hans Markus, Kete Lill Merkulov, Marta Nurk, Renee Põlluäär, Trevor Raev, Sander Rein, Angeelika Zagora, Laura-Liisa Toom, Mia Lisette Tõotsu, Marek Veinberg.

8.b kl rahvatantsurühm: Oliver Buht, Kardo Ibrus, Scarlett Britta Inglis, Carmen Kilk, Gertu Koik, Silver Leetmaa, Jarek Luik, Alice Lääne, Mimi Beatrice Melin, Marie Miilen, Sander Piirak, Hanna-Maria Pulin, Sten-Marcus Pulin, Andre Pöder, Uku Tamberg, Rasmus Tank, Nora-Liisa Teearu, Georg-Erik Viidas, Kädi-Lii Väli, Varje Vaher.

Jäljendajad võistlesid omavahel

Igal aastal toimub Sakala keskus Viljandi põhikoolide *playback* i võistlus. Kuna sellel aastal oli meie koolist päris palju osavõtjaid, oli enne ka koolivoor, mis toimus 15. novembril väikeste maja saalis. Osales 13 gruppi, kes võistlesid kolmes vanuserühmas: 3.-4. kl, 5.-6. kl ja 7.-9. kl.

Meie grupis olid Ronja Reemann, Iris Reidla, Heleena Steinfeld ja Klara Mägi. Me esitasime Vanilla Ninja laulu „Club kung fu”. Kahjuks tegid sama pala veel kaks klassi. Meie õnnetus oli ka see, et pool meie grupist olid nooremad, meie tõttu aga pidime võistlema vanemas astmes. Me ei pääsenud edasi, aga see-eest saime eripremia „Kõige ninjalikumad liigutused”.

Žüriis olid Kaija Kits, Elina Tirgo ja Kaja Kaljuste. Meie meelest olid väga head 7.a ja 8.a ning õpilasesinduse etteaste, aga žürii mõned valikud tundusid küll arusaamatud. Võiks olla nii, et pooled edasipääsejad valib žürii ja pooled selgitatakse rahvahääletusega.

Ronja Reemann, 7.b kl

Meie õpilasesindus küttis publiku üles Terminaatori looga „Carmen” (Mirtel Oks, Katarina Lumi, Laura-Krete Raska, Marta Moorats, Elisabeth Rullingo, Laura Karro).

Merve Šeffler, huvijuht

23. novembril toimus Sakala keskus üliäge Viljandi põhikoolide Playback 2023, kus osalesid Viljandi nelja põhikooli õpilased. *Playback*-sõu on lauljate jäljendamise konkurss.

Saal oli rahvast pilgeni täis ja kõlasid Eesti popp-rokmuusika rütmid. Kõik etteasted olid kaasahaaravad ja kogu sõu oli kõrgel tasemel. Auväärne žürii tunnustas meie kooli noorte etteasteid järgmiselt:

3.-4. klass

I koht - 3.c ja 4.a klass „Kehakeel” (Liis Lemsalu), laval olid Loore Hanni, Loore Puustusmaa, Laureen Läätsim, Janell Šeffler, Elo Meos, Sänni Lee Lill, Emiilia Moks. Žürii sõnul oli neil tugev tantsuline ja julge esitus.

II koht - 3.a ja 3.c klass „Hüüdvad hülged” (Nikns Suns): Sänni Lee Lill, Elise Kiilaspä, Rando Teesalu, Kaarup Teider, Anna Maria Kährik, Eliise Järvetar. Nende etteastet peeti kaasahaaravaks ja ilmekaks.

5.-6. klass

Ühtse stilistika eripremia pälvis 5.a klass „Club Kung-Fu” (Vanilla Ninja): Elvi Kaldoja, Kirke Võsu, Lilian Hakkaja, Edith Riisenberg, Minni Kurvits, Emilia Mänd.

7.-9. klass

I koht - 9.b klass „Spirit Animal” (Kerli Kõiv): Kädi-Lii Väli, Carmen Kilk, Alice Lääne, Hanna-Maria Pulin, Mimi Beatrice Melin. Neil oli tõetruu esitus ja väga palju oli vaeva nähtud rekvisiitidega.

II koht - 8.a klass „Funky Attack” (Noisy Nation): Liilia Valdvee, Ann Marii Raba ja Mirtel Ruut.

Eripremia „Lahedam kui originaal” sai 7.a klassi „Nädalalõpp” (Koit Toome): Mariin Hubel, Mattias Palmiste, Eleanor Paulus, Ats Rannu, Silver Semjonov, Christella Roman, Meena Hanni. Nende esitus oli väga täpne ja stiililt puhas. Viljandi Paalalinna Kooli sõpruskool Paikuse Kool andis välja oma eripremia ja kutsus 7.a klassi kevadel oma *playback*-sõule.

Kui võimalus antakse, siis on ka meie õpetajad alati laval. Seekord lahutasid nad publiku meelt Metsatõllu looga „Mees, kes teadis ussisõnu” (Merve Šeffler, Kaija Kits, Kristi Tikkerbär, Jane Kuusamäe, Kaja Orobko, Elina Tirgo, Mare Luhtja ja Virve Neerot).

Lugesime Eno Raua raamatuid

Nele Meremaa ja Lenna Sööt, 4.b kl

Kui hommikul raamatukokku astusime, imestasime, kui pidulikult laud oli kaetud. Seal olid küpsised, maiustused, mahla ja vett. Igast 4. klassist oli valitud kaks kõige paremat lugejat konkursile.

Meil oli piisavalt aega, et oma jutuke kolm korda läbi lugeda. Kui olime omaette harjutanud, hakkasime teistele oma teksti ette lugema. Kui kellelgi oli loetud, panime paberile kirja, kuidas lugejal läks. Pausi ajal saime küpsiseid näksida ning Eno Raua raamatuid vaadata. Kõik võistlejad said diplomi, kaks järjehoidjat, pastaka ja šokolaadi.

Võitja Nele sai auhinnaks ka raamatu.

20. oktoobril tähistas väikeste maja ettelugemispäeva Eno Raua teoste lugemisega. Noorematele koolikaaslastele käisid esinemas Marie, Keiti-Lisanne, Heleena, Nora, Klara, Laura ja sotsiaalpedagoog Kertu.

Kohtusime kirjanikuga

Rico Pihl ja Tristan Teikes, 4.c klass

16. oktoobril käis meie kooli väikeste maja raamatukogus külas lastekirjanik Jaanus Vaiksoo.

Alustuseks esitasid Mia, Nele, Andreas ja Rico 4.c klassist kuulajatele ja autorile tema enda luuletuse „Onu Heino veeris tähti“.

Me saime teada, kuidas Jaanus Vaiksoo sai kirjanikuks. Ta luges meile ette oma raamatust „King nr 39“ ühe peatüki ja rääkis mõnest oma raamatust, mis on talle südamele lähedased. Lõpus sai osta tema kõige uuemaid raamatuid „King nr 39“, „King nr 40“ ja „King nr 41“. Soovijad said raamatusse ka autogrammi.

Käisime Teaduskeskuses AHHA

Mirko Arnim, 2.a klass

Kui ma jõudsin 14. novembril kooli juurde, oli buss juba ees. Me kõik istusime bussi ja sõitsime tund või rohkem. Jõudsim AHHAasse.

Esiteks me võtsime joped ära ja läksime õppeklassi. Seal pandi meid rühmadesse. Salgad hakkasid liikuma. Ma olin koos õpetaja Pillega. Esimene koht, kuhu läksime, oli peegililabürint. Seal oli täitsa huvitav ja raske. Siis olime

kordamööda naelavoodis. See tegi kõdi. Edasi läksime tasa-kaalusillale. Mul oli tunne, et olen tagurpidi.

Pausi ajal vaatasime tibusid ja sipelgaid. Pärast läksime sööma ja külastasime poodi. Ma ostsin meduusilambi ja õele kristallid. Seejärel sõitsime tagasi kooli juurde.

Koolitee on kõigi teede algus

1. a klassis õppiva Sandra Pärna ja meie ühe vanima vilistlase, 91-aastase Olav Renno koolialguse meenutusi kogus Külliki Asu.

Sandra käis lasteaias Vana-Võidus ja Viiratsis, aga pere otsustas ta panna meie kooli, kuna siin õpib tal nii palju sõpru. Enne 1. septembrit polnud tüdruk meie koolimajas veel käinud, ent nüüd on ta siin väga rahul, kuna siin on head õpetajad: Liivi, Jane, Merle.... Nendest kõige toredam on Sandra sõnul tema õpetaja Liivi. 1.a klassijuhataja Liivi Ilves pahandab väga harva ja ainult nendega, kes teevad pahandust. Poisid vahel jooksevad koridoris ja räägivad tunnis liiga palju. „Nende jutustamine segab lugemist ja joosta tohib ainult saalis,“ teab Sandra. Toremaid klassivendasid on muidugi ka, näiteks Ants Oskar. „Robert on väga abivalmis – kui kellelgi kukub pliiats maha, siis ta aitab üles võtta. Tomy on samuti päris rahulik,“ arutleb tüdruk.

Tundidest meeldib Sandrale kõige rohkem loodusõpetus, aga seda on ainult üks kord nädalas. Neil on endal ka kodu koer Bella.

Koolis läheb tal hästi, kogu aeg saab kiituseid. Lugeda oskas Sandra enne kooli ja isegi oma nime oli ta õppinud kirjatähtedega juba varem kirjutama.

Koolis meeldib tüdrukule rohkem kui lasteaias, sest siin saab õues käia

ja kehalise kasvatuse tunnid on paremad. Ta on leidnud ka endale uusi sõpru, näiteks Sofia. Sandra on uuel sõbral isegi kolm korda külas käinud.

Tütarlaps käib Viiratsi rahvamajas ukulelet mängimas ja laulutunnis, veel jõuab ta kunstiringi, rattatreeni ja iluvõimlemisse. Koolis tegutseb ta multikaringis. Seal on nad teinud juba kolme tegelasega multikaid.

Koolisõök Sandrale eriti ei meeldi, aga praepäeval võtab ta porgandisalatit, sest see on tema lemmik.

Olav Renno esimene koolipäev meie koolis oli 1944. aasta novembri alul. Sõjavanker oli Viljandist umbes poolteist kuud tagasi üle veerenud ja kehtestatud oli nõukogude võim. Poiss oli kevadel lõpetanud 5. klassi Valuoja koolis ehk Viljandi 1. algkoolis (Kiisla koolis) ja oli 12-aastane. Tema kodule lähim kool – 3. algkool (Algma kool Jakobsoni 47) – oli küll lausa üle tänava, aga Olav tahtis samasse kooli, kuhu läksid naaberpoisidki. Vist „tõmbas“ ka punase koolimaja nimi: Viljandi 2. keskkool. See oli poistekool, praeguses KKLK algklasside majas oli Viljandi 1. keskkool, kus õppisid tütarlapsed.

Olav Renno sattus 6.a klassi, mille juhataja oli Jaan Raandi, kes õpetas matemaatikat ja võimlemist. Vene keelt andis Salme Fuks ja looduslugu

Villem Sasi. Nemad oskasi kannatlikult oma aine poiste selgeks teha ja suhtusid kõigisse sõbralikult. Distsipliini aitasid hoida nurkapanek või klassist väljasaatmine, kui nendest ei piisanud, võidi paharet asedirektor Ruubeli ette saata. Olavile meeldisid kõige enam looduseõpetus ja emakeel, hiljem ka geograafia ja ajalugu.

„Mu 1. algkooli pinginaaber Väino pidi elukoha tõttu jääma edasi senisesse kooli, aga me lävisime tihedalt, käies paar korda nädalas teineteise pool,“ meenutab Olav Renno. Kui Väino aga 8. klassi samasse keskkooli tuli, said poisid koos loodusevaatlusi teha ja sporti harrastada. Viimasel kahel kooliaastal hakkasid noormehed käima Viljandi muuseumi juures looduseuurijate ringis.

„Pärast tunde kulutasime aega linna ja ümbrusega tutvumiseks, tegime koduseid abitöid, nagu puudelõhkumine, küülikutele toidu hankimine, aiatööd jm, aga muidugi õppisime kodutööks antud õppetükke ja kirjutasime kirjandeid. Ise lugesin palju – kodus oli rohkesti mitmesugust kirjandust,“ kirjeldab Olav Renno.

Koolis oli 3. või 4. tunni järel suur vahetund, mil paaril sõjajärgsel õppeaastal tuli süüa kodust kaasa pandud võileibu (tihti ilma võita!) ja kõrvale juua kodus täidetud pudelist teed, morssi, harvem ka piima (kel oli maal kodu või sugulasi). 1946. a sügisel hakati koolis pakkuma väikese tasu eest suppi ja putru.

Lugejamäng

1. Mitu päkapikku on lehes?
2. Mis lugu oli kõige huvitavam? Tooge vastused raamatukokku 26. jaanuariks 2024.

Peatoimetaja Alexander Langeler, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo. Fotod: Helena Nõmmik, Ingrid Kustavus, Liivi Ilves ning erakogud. Toimetus: Frederik Langeler, Klara Mägi, Käroli Mänd, Nora Nõps, Iris Reidla, Ronja Reemann, Heleena Steinfeld, Anni Riin Uus ja Varje Vaher. Trükk: OÜ Vali Press.